

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 451/2011-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. októbra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. B. a P. B., obaja bytom K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice Západ v konaní vedenom pod ČVS: ORP-1969/ZA-KE-2011, postupom Okresnej prokuratúry Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 346/2011 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV Pz 107/11 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. a P. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. septembra 2011 doručená sťažnosť J. B. a P. B., obaja bytom K. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného

v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice Západ (ďalej len „obvodné oddelenie“) v konaní vedenom pod ČVS:ORP-1969/ZA-KE-2011, postupom Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 346/2011 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV Pz 107/11.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom obvodným oddelením pod ČVS: ORP-1969/ZA-KE-2011 bolo na základe uznesenia z 18. mája 2011 začaté trestné stíhanie proti sťažovateľom za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Uznesením z 19. mája 2011 obvodné oddelenie pribralo do konania znalca z odboru zdravotníctva MUDr. B. L. Trestné oznámenie na sťažovateľov podal M. Š. na základe toho, že 24. apríla 2011 po slovnej výmene názorov jeho a P. Š. sťažovatelia fyzicky napadli a spôsobili im úrazy s predbežnou dobou liečenia 10 až 14 dní. Sťažovatelia 6. júna 2011 podali proti uzneseniam obvodného oddelenia z 18. mája 2011 a 19. mája 2011 sťažnosť, ktorú doplnili podaním z 13. júna 2011. Okresná prokuratúra uvedené sťažnosti sťažovateľov uzneseniami č. k. 2 Pv 346/2011-6 z 27. júna 2011 zamietla. Sťažovatelia návrhom z 13. júla 2011 požiadali generálnu prokuratúru o zrušenie označených uznesení obvodného oddelenia z 18. mája 2011 a 19. mája 2011 a okresnej prokuratúry z 27. júna 2011. Generálna prokuratúra listom č. k. IV Pz 107/11-9 z 19. augusta 2011 návrh sťažovateľov na zrušenie uznesení obvodného oddelenia a okresnej prokuratúry a podnet na podanie námietky zaujatosti proti obvodnému oddeleniu postúpila na vybavenie Krajskej prokuratúre v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“).

Podľa sťažovateľov obvodné oddelenie, okresná prokuratúra a generálna prokuratúra postupom v označených konaniach porušila ich základné právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Na základe uvedených skutočností sťažovatelia žiadali, aby ústavný súd rozhodol, že postupom obvodného oddelenia, okresnej prokuratúry a generálnej prokuratúry

v označených konaniach bolo porušené ich základné právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, uložil obvodnému oddeleniu, okresnej prokuratúre a generálnej prokuratúre, aby sa zdržali ďalšieho nezákonného porušovania práv sťažovateľov, uložil im obnoviť stav pred určením postavenia sťažovateľov na postavenie svedkov – poškodených a priznal im náhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K namietanému porušeniu označených práv uzneseniami obvodného oddelenia ČVS: ORP-1969/ZA-KE-2011 z 18. mája 2011 a 19. mája 2011 a okresnej prokuratúry č. k. 2 Pv 346/2001-6 z 27. júna 2011

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh ústavný súd zistil, že napadnuté uznesenia obvodného oddelenia boli vydané 18. mája 2011 a 19. mája 2011 a napadnuté uznesenia okresnej prokuratúry boli vydané 27. júna 2011. Sťažovatelia podali sťažnosť proti týmto uzneseniam generálnej prokuratúre 13. júla 2011 a ústavnému súdu bola ich sťažnosť doručená 13. septembra 2011.

Z uvedeného vyplýva, že najneskôr odo dňa podania sťažnosti generálnej prokuratúre (13. júla 2011) do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 16. septembra 2011, uplynula lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľov v tejto časti odmietol ako podanú oneskorene.

2. K namietanému porušeniu označených práv postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV PZ 107/2011 a jej listom z 19. augusta 2011

Podľa názoru ústavného súdu sťažnosť sťažovateľov v časti, ktorou namietajú porušenie označených práv postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV PZ 107/2011 a jej listom z 19. augusta 2011, ktorým odložil a ich sťažnosť proti uzneseniam obvodného oddelenia z 18. mája 2011 a 19. mája 2011 a uzneseniam okresnej prokuratúry z 27. júna 2011, je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05, I. ÚS 74/05).

Za porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno považovať samo osebe skutočnosť, že generálna prokuratúra podnetu podanému podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) nevyhovie podľa predstáv sťažovateľa.

Generálna prokuratúra návrh sťažovateľov z 13. júla 2011 na zrušenie uznesenia obvodného oddelenia z 18. mája 2011 o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia a uznesenia z 19. mája 2011 o pribratí znalca a uznesenia okresnej prokuratúry z 27. júna 2011, ktorými zamietla sťažnosti sťažovateľov proti predmetným uzneseniam obvodného oddelenia, odložila, o čom upovedomila sťažovateľov listom č. k. IV Pz 107/11-9 z 19. augusta 2011.

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený

vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Zákonnou povinnosťou generálnej prokuratúry bolo na podnety sťažovateľov primeraným spôsobom reagovať. Túto povinnosť generálna prokuratúra splnila tým, že v liste č. k. IV Pz 107/11-9 z 19. augusta 2011 zaujala konkrétne stanovisko k návrhu sťažovateľov tak, že ich návrh odložila a rozhodnutie o námietke zaujatosti postúpila na vybavenie krajskej prokuratúre.

Podľa ústavného súdu skutočnosť, že generálna prokuratúra nepostupovala v súlade s predstavami sťažovateľov, nemôže celkom zjavne zakladať porušenie ich základných práv.

Vzhľadom na skutočnosť, že generálna prokuratúra nepostupovala v rozpore s platnými právnymi predpismi a ich ustanovenia nevykladala a neaplikovala ústavne nekonformným spôsobom, ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2011